

at § 31 indeholder et ubetinget Forbud, som hverken Retten selv eller nogen anden kan dispensere fra. For det tredje blev det bestridt, at der nogen Sinde kan foreligge en saadan ekstraordinær Situation, at nødretlige Betragtninger kan retfærdiggøre en Til sidesættelse af den formelle Bestemmelse i Retsplejeloven — man vilde derved give Nødretsbegrebet en saa vid Udstrækning, at Retsplejelovens udtrykkelige Regler og Grundprincipper blev prisgivet til Vilkaarlighed —, og for det fjerde gjorde man gældende, at Nødretsbetragtningen i hvert Fald ikke kunde paaberaabes i det foreliggende Tilfælde, fordi der forelaa en anden lovlig Udvej, som var naturligere, nemlig Appel til Højesteret af Strafdmaalingen.

Ministeren imødegik udførligt disse Betragtninger. Det var ikke rigtigt, naar det blev paastaet, at domfældte og hans Forsvarer ikke havde haft Lejlighed til at tage til Genmæle over for de paagældende Kvinders Fremstilling af hans Forhold over for dem; dertil havde saavel Lægen som hans Forsvarer haft rig Lejlighed baade under Efterforskningen, under Forundersøgelsen og til Dels under Domsforhandlingen. — Det var heller ikke rigtigt, at Retsplejelovens § 31 indeholder et ubetinget Forbud mod Offentliggørelse, som hverken Retten selv eller nogen anden senere skulde kunne dispensere fra. For det første anerkendes det udtrykkeligt i § 455, at hele Dommen med Konklusion og Præmisses er offentlig. Dernæst nævnte Ministeren, at Retten for saa vidt selv plejer at ophæve et Forbud, som det sædvanlig tillades at referere, hvad der er foregaaet for lukkede Døre, under den offentlige Domsforhandling; naar dette ikke var sket i Gundtoft-Sagen, skyldtes det en Henstilling fra Retten til Statsadvokaten, som denne efterkom, skønt han efter Ministerens og Rigsadvokatens Mening ikke burde have fulgt Henstillingen, fordi tiltaltes Vandel faar Indflydelse paa Strafdmaalingen. Regelen i § 31 »medfører kun et Værn mod, at Offentligheden faar Lejlighed til at overvære selve de implicerede Forklaringer om de for Parterne selv saa pinlige Forhold, saaledes at der paa Grundlag af et umiddelbart Indtryk kan gives offentligt Referat deraf«. Der var naturligvis ikke Adgang for hvem som helst til at foretage en Offentliggørelse, men »hvorfor skulde det være ubetinget udelukket, at det offentlige, naar særlige Interesser kræver det, lader Referat offentliggøre gennem Rigsadvokat eller Justitsminister for at ophæve Følgerne af Statsadvokatens efter hans egne foresattes Opfattelse urigtige Hensyntagen, der senere viser sig at faa uheldige Følger?« § 31 tillader udtrykkeligt, at Offentliggørelse kan finde Sted, naar Dørlukningen er sket af Hensyn til Ro og Orden i Retslokalet.